

[Langsted]

Ud fra den betragtning vil vi med positivt sind deltage i udvalgsarbejdet med det endemål at opnå den optimale løsning for landet.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg skal ikke bebrejde hr. Langsted, at han ikke har fulgt debatten omkring Storebæltsbroen så tæt, som han måske burde have gjort det. Men hans bemærkninger om rotter og mus og jeg ved ikke hvad i forbindelse med augustforliget skal ikke have lov til at hænge i luften.

Jeg vil gerne gøre hr. Langsted opmærksom på, at vi naturligvis i venstres gruppe har delte opfattelser i hele spørgsmålet om Store Bælt og bro eller tunnel osv., som der er i alle andre grupper, men en meget betydelig del af venstres gruppe har for adskillige måneder siden stillet forslag om en udskydelse af dette projekt, og hele venstres gruppe foreslog i forbindelse med finanslovbehandlingen i marts måned i år en udskydelse af dette projekt. Hr. Langsted skal altså ikke tro, at der findes hverken muse- eller rottefælder i forbindelse med augustforliget, og at det skulle være det, der er årsag til, at jeg har sagt det, jeg har sagt i dag. Det er en linje, som venstres gruppe i lang tid har stået for. Jeg tror mere, det er et udtryk for dårlig samvittighed, at han blander disse smådyr ind i debatten.

(Kort bemærkning).

Langsted (CD):

Jeg ved ikke, hvorfor jeg skulle have dårlig samvittighed, men jeg kan henvise til, at hr. Svend Erik Hovmand selv henviste til augustforlig II og de forhandlinger, der blev ført dengang. Selvfølgelig ved jeg godt, at hr. Svend Erik Hovmand og venstres gruppe i det hele taget – i hvert fald flertallet af venstres gruppe – er meget negativt indstillet over for anlægsarbejder, både vejanlæg og Storebæltsbro.

Kanstrup (DKP):

Man kunne jo fristes til at tro, når man ser disse forslag, at de tog sigte på en ny byggeteknik, idet man havde fundet en eller anden form, hvorved man kunne skyde broen ud. Når man ved, hvor mange gange den

sag har været behandlet i folketinget, så er det næsten for meget, at vi endnu en gang skal have den til behandling – især når man ved, med hvor klart flertal den er vedtaget. Det kan ikke undre, at der til tider i befolkningskredse opstår tanker om, at det vist nok er pjat, man behandler i folketinget; den slags sager kan måske nære sådanne tanker.

Efter at have læst fremskridtspartiets meget modsigende bemærkninger til lovforslaget igennem kunne man faktisk med en meget let omskrivning formulere bemærkningerne sådan, at der skal ikke herske nogen tvivl om, at fremskridtspartiet vil forsøge at blæse og have mel i munden samtidig. Så kort kunne forslaget faktisk begrundes. Går vi hele serien af bemærkninger igennem, som følger lovforslaget – og som nok kan undre, når man ved, at partiet i hvert fald tidligere har haft den officielle linje, at man var imod papirusseri – så står der dog tilbage, at man har noget imod statsbyggeri af en Storebæltsbro, men man har intet imod privatbyggeri af en Storebæltsbro. Man har intet imod, at et privat selskab – og jo i sidste ende et privat monopol – får ret til at sikre forbindelsen mellem Øst- og Vestdanmark. Dette monopolforetagende skal også have ret til – fremskridtspartiet kalder det vist nok kapitalafkast eller forrentning af kapitalen, vi andre kalder det ren og skær profit.

Vi er absolut ikke tilhængere af lovforslag, som siger, at vi ikke skal have en Storebæltsbro. Vi er heller ikke tilhængere af, at en Storebæltsbro skal bygges for private midler eller af private koncerner for at sige det mere korrekt. Vores holdning er den – og det er muligt, det er en gentagelse, men det er sagen her jo også – at vi går ind for at få bygget den bro over Store Bælt, naturligvis stats-ejet. Vi gør det af mange grunde.

I en tid, hvor man gennem EF forsøger at gøre Hamburg til landets nye hovedstad og til trafikcentrum for hele Jylland, er vores holdning, at vi skal have en Storebæltsbro, faktisk blevet yderligere forstærket. Man taler i bemærkningerne om krisetider og hensyn til skattekroner. Her må man vistnok henvise til, at under 1930ernes kriser kunne man gennemføre projekter, som målt i datidens kroner og efter datidens forhold var langt større og ville belaste langt mere, men man gjorde det for at afhjælpe ledigheden.